

دستمزدها در فوتبال بالاست و درآمد باشگاه‌ها پایینه؛ دولت از این صنعت ورشکسته خارج شود/ مهاجرت ورزشکاران زیان‌بارتر از مهاجرت پزشکان نیست!

شناسه خبر: ۱۳۸۱۸۴ سه شنبه ۱۵ اسفند ۱۴۰۲ - ۱۰:۲۸

وظیفه وزارت ورزش باشگاه‌داری نیست، وظیفه وزارت ورزش ایجاد زیرساخت‌های ورزشی است و باید زمینه را فراهم کرد تا بخش خصوصی باشگاه‌داری کند.

روزنامه دنیای اقتصاد نوشت: شاید چند دهه قبل که ورزش مدرن شروع شد، ایجاد باشگاه بر عهده دولت قرار داشت، اما اینک که چندین دهه گذشته، لازم است دولت پای خود را از این عرصه بیرون بکشد و موانع حضور بخش خصوصی را حذف کند. اینکه فوتبال‌یست‌های مطرح به سراغ کسب‌وکار رستوران و مغازه می‌روند اما باشگاه‌های موجود را نمی‌خرند یا باشگاهی تاسیس نمی‌کنند، نشان از آن دارد که آنها این کسب‌وکار را سودآور نمی‌دانند. دقیقاً همین‌طور است.

دستمزدهای بازیکنان بسیار بالاست، اما درآمدزایی باشگاهها از محل فروش بلیت بسیار ناچیز است. مناقشه حق پخش باقی مانده است. درآمدهای جانبی از طریق فروش تیشرت تضمین شده نیست. از این رو باشگاهها به دولت متکی و وابسته اند و پیوسته درآمد بیشتری را طلب می کنند. این در حالی است که دولت باید انبوه ورزشگاههای نیمه کاره را تکمیل کند و پشتیبان ورزش عمومی باشد نه ورزش قهرمانی. درحالی که در سالهای بعد از انقلاب رویکرد درستی وجود داشت که ورزش عمومی و همگانی ترویج شود، اما دوباره فشار ذی نفعان ورزش قهرمانی موجب شد دولت تغییر جهت دهد. در وضع موجود با انبوه باشگاههایی روبه رو هستیم که توان کسب قهرمانی در مسابقات آسیایی یا منطقه ای ندارند. بسیار زیان ده هستند و عطش عجیبی برای کسب پول دارند. با تغییر نرخ ارز، مقایسه دستمزدهای داخل و خارج بازیکنان فوتبال را به مطالبه دستمزدهای نجومی کشانده است. در این وضعیت راهکار چیست؟ یک راهکار چیزی است که بسیاری از طرفداران فعلی فوتبال و ذی نفعان وضع موجود طلب می کنند. یارانه بی حد و حساب برای تداوم وضع موجود به امید واهی که تیمهای موجود بتوانند معجزه کنند و بالاخره روزی در آسیا مقام آورند.

بیشتر بخوانید: مالک جدید برای باشگاه پرسپولیس؛ پروسه انتقال در مراحل پایانی/ مانع پیش پای واگذاری استقلال!

گزینه جایگزین آن است که دولت پایش را از این صنعت ورشکسته بیرون کشد و اجازه دهد نیروهای بازار عمل کنند. همان طور که ایران به عنوان یک کشور در حال توسعه و در تحریم نمی تواند دستمزد مناسبی دهد که پرستاران و پزشکان و جراحان خود را در کشور حفظ کند و مانع مهاجرت آنها شود، ورزشکارانی که می توانند دستمزد بیشتری در خارج از کشور بگیرند مهاجرت کنند و به تدریج ارز به کشور بفرستند! قطعاً مهاجرت ورزشکاران زیان بارتر از مهاجرت پزشکان نیست و آنها مفیدتر از پزشکان برای جامعه نیستند، پس چه باک از مواجهه با این واقعیت. همان طور که برخی می گویند اصرار بر حفظ ایران خودرو و سایپا و تداوم حمایت از آن بی فایده است، اصرار بر دولتی ماندن باشگاههای معروف و تداوم حمایت از آنها بی فایده است. هیچ کدام نتیجه رقابت پذیر بیرون نمی دهند.

بهترین کار عرضه آنها به بازار است و سالم ترین کار عرضه از طریق بورس تا اولاً برای نخستین بار شفافیت در عرصه باشگاهداری ظاهر شود و فسادهای مالی موجود در این تاریکی ها رو شود سپس دولت بزرگان فوتبال را دعوت کند تا بخش عمده سهام را به شکل بلوکی و قسطی خریداری کنند و تخفیف های لازم را هم بدهد. حتی می توان فراخوان جهانی داد تا شاید مشتریان جهانی پیدا شوند. امروزه کشور عربستان به مدد پول خیره کننده نفت توانسته است هزینه هنگفتی در عرصه فوتبال انجام دهد و از آن راهی برای تغییر برند عربستان به وجود آورد. هم اینک این وسوسه در برخی ذی نفعان عرصه فوتبال هست که دولت را به چنین هزینه های بی فایده ای بکشاند. در یک اقتصاد ضعیف، هدر دادن منابع محدود امر بخراندانه ای نیست و عربستان الگوی مناسبی برای پیشرفت به شمار نمی آید. اقتصاد فوتبال باید با وضعیت عمومی اقتصاد متناسب باشد و دولت دیگر منابعی برای تزریق مصنوعی به این ورزش ناکام در سطح آسیا ندارد. بنابراین راهی

جز گزینه خصوصی سازی باشگاه های معروف موجود نیست.

انتهای پیام/